

СЕМЕЙСТВОТО

ПРОКЛАМАЦИЯ КЪМ СВЕТА

ПЪРВОТО ПРЕЗИДЕНТСТВО И СЪВЕТЪТ НА ДВНАДЕСЕТТЕ АПОСТОЛИ НА
ЦЪРКВАТА НА ИСУС ХРИСТОС НА СВЕТИИТЕ ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ

НИЕ, ПЪРВОТО ПРЕЗИДЕНТСТВО и Съветът на дванадесетте апостоли на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, официално оповестяваме, че бракът между мъжа и жената е постановен от Бог и че семейството заема централно място в плана на Твореца за вечната съдба на Неговите деца.

ВСИЧКИ ЧОВЕШКИ СЪЩЕСТВА – мъже и жени – са създадени по подобие на Бог. Всички те са любими духовни синове и дъщери на небесни родители и като такива, всички имат божествена природа и съдба. Полът е съществена характеристика на личността в доземното, земното и вечното самосъзнание и цели.

В ДОЗЕМНАТА ДЕЙСТВИТЕЛНОСТ духовните синове и дъщери са познавали и почитали Бог като техен Вечен Отец и са приели Неговия план, чрез който децата Му могат да получат физически тела и да придобият земен опит, за да се развиват към съвършенство и да осъзнаят своята божествена съдба като наследници на вечен живот. Божественият план за щастие позволява семейните връзки да се обезсмъртят. Свещените обреди и завети, достъпни в светите храмове, дават възможност на отделните хора да се завърнат в присъствието на Бог, а на семействата да бъдат свързани за вечността.

ПЪРВАТА ЗАПОВЕД, която Бог дава на Адам и Ева, се отнася до възможността им да станат родители като съпруг и съпруга. Ние заявяваме, че заповедта на Бог към Неговите деца да се плодят и размножават по света, остава в сила. Също така заявяваме, че Бог е заповядал да се използват свещените сили за създаването на потомство само между мъж и жена, законно свързани като съпруг и съпруга.

НИЕ ЗАЯВЯВАМЕ, че начинът, по който земният живот е създаден, е божествено определен. Ние потвърждаваме светостта на живота и неговата важност във вечния план на Бог.

СЪПРУЗИТЕ И СЪПРУГИТЕ имат важната отговорност да се обичат и да се грижат един за друг и за своите деца. „Наследството от Господа са чадата“ (Псалми 127:3). Родителите имат свещения дълг да

отглеждат децата си в любов и праведност, да се грижат за техните физически и духовни нужди, да ги учат на обич и служба едни към други, да съблюдают заповедите Божии и да бъдат граждани, спазващи закона, където и да живеят. Съпрузите и съпругите, майките и бащите ще бъдат отговорни пред Бог за самоосвобожданието си от тези задължения.

СЪЗДАВАНЕТО НА СЕМЕЙСТВОТО е постановено от Бог. Бракът между мъжа и жената е съществен елемент в Неговия вечен план. Децата са определени за раждане в условията на брачната връзка, за да бъдат отгледани от баща и майка, които почитат брачните завети. Има най-голяма вероятност да се постигне щастие в семейния живот, когато то се гради върху ученията на Господ Исус Христос. Успешните бракове и семейства са основани и се развиват въз основа на ценности като вяра, покаяние, прошка, уважение, обич, състрадание, работа и здравословни, ободряващи дейности. По божествен проект бащите са, за да стоят начело на своите семейства в обич и праведност и да осигуряват всичко необходимо за живота и защитата на техните членове. Майките са отговорни предимно за отглеждането на децата си. В тези свещени родителски отговорности бащите и майките са задължени да си помагат едни на други като равни. Недееспособност, смърт или други обстоятелства могат да изискват индивидуално приспособяване. Семействата на родителите трябва да оказват помощ, когато е необходимо.

НИЕ ПРЕДУПРЕЖДАВАМЕ тези, които нарушават заветите за целомъдрие, които безчестят брачния партньор или детето си, или които не изпълняват семейните си задължения, че един ден ще бъдат отговорни пред Бог за това. Също така предупреждаваме, че разпадането на семейството ще донесе на отделните хора, общностите и нациите нещастията, предсказани от древните и съвременни пророци.

НИЕ ПРИЗОВАВАМЕ навсякъде по света отговорните граждани и служителите на правителства да подкрепят мерките, предназначени да запазят и здравят семейството като основна единица на обществото.

Тази прокламация бе прочетена от президент Гордън Б. Хинкли, като част от неговото послание на общата среща на Обществото за взаимопомощ, състояла се на 23 септември 1995 година, в Солт Лейк Сити, Юта.